Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

8 päivänä syyskuuta 2015*

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 4 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 4 kohta ja 9 artiklan 1 kohta — Asetus (EY) N:o 1205/2007 — Kiinasta, Vietnamista, Pakistanista ja Filippiineiltä peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonti — Yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko — Käsite ”pääosa samankaltaisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta”

Asiassa C-511/13 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 23.9.2013,

Philips Lighting Poland S.A., kotipaikka Piła (Puola), ja

Philips Lighting BV, kotipaikka Eindhoven (Alankomaat),

edustajinaan abogada L. Catrain González ja barrister E. Wright,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Boelaert, avustajinaan avocat S. Gubel ja solicitor B. O’Connor,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, kotipaikka Hangzhou (Kiina),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), kotipaikka Budapest (Unkari),

Osram GmbH, kotipaikka München (Saksa), edustajinaan Rechtsanwalt R. Bierwagen ja Rechtsanwalt C. Hipp, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään L. Armati ja J.-F. Brakeland, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, varapresidentti K. Lenaerts, jaostojen puheenjohtajat M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz ja K. Jürimäe sekä tuomarit A. Rosas, E. Juhász (esittelevä tuomari), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.2.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.3.2015 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Philips Lighting Poland S.A. (jäljempänä Philips Puola) ja Philips Lighting BV (jäljempänä Philips Alankomaat) vaativat valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 11.7.2013 antaman tuomion Philips Lighting Poland ja Philips Lighting v. neuvosto (T-469/07, EU:T:2013:370; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi niiden nostaman kanteen, jossa oli vaadittu polkumyyntitullien käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun johdosta ja toimenpiteiden laajentamisesta koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetettyjen samanlaisten tuotteiden tuontiin 15.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1205/2007 (EUVL L 272, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Vuoden 1994 polkumyynnin vastainen sopimus

2 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) Marrakechissa 15.4.1994 allekirjoitetun Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen ja sen liitteissä 1, 2 ja 3 olevat sopimukset, joihin kuuluvat vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskeva yleissopimus 1994 (EYVL L 336, s. 11; jäljempänä GATT 1994 -sopimus) sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehty sopimus (EYVL L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyynnin vastainen sopimus).

3 Viimeksi mainitun sopimuksen 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Polkumyyntiä ehkäiseviä toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan GATT 1994 -sopimuksen VI artiklassa määrättyjen olosuhteiden vallitessa ja tutkimusten perusteella, jotka on pantu vireille – – ja suoritettu tämän sopimuksen määräysten mukaisesti. Seuraavat määräykset koskevat GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan soveltamista siltä osin kuin toimenpiteisiin ryhdytään polkumyynnin ehkäisemistä koskevan lainsäädännön tai säännösten perusteella.”

4 Saman sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa määrätään muun muassa seuraavaa:

”Tämän sopimuksen tarkoittamassa mielessä käsitteen ’kotimainen tuotannonala’ on tulkittava tarkoittavan vastaavien tuotteiden kotimaisia valmistajia kokonaisuutena tai niitä valmistajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa pääosan sanottujen tuotteiden koko kotimaisesta tuotannosta – –”

5 Saman sopimuksen 5 artiklassa määrätään seuraavaa:

”5.1 Lukuun ottamatta mitä määrätään tämän artiklan 6 kohdassa tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille asianomaisen kotimaisen tuotannonalan tekemän tai sen puolesta tehdyn kirjallisen pyynnön perusteella.

– –

5.4 Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos viranomaiset päättävät tutkittuaan vastaavan tuotteen kotimaisten valmistajien esittämän pyynnön saaman tuen tai vastustuksen, että pyyntö on kotimaisen tuotannonalan tekemä tai sen puolesta tehty. Pyyntö katsotaan ’kotimaisen tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi’, jos sitä tukevat ne kotimaiset valmistajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen vastaavan tuotteen kokonaistuotannosta, jota valmistaa se osa kotimaista tuotannonalaa, joka joko tukee tai vastustaa pyyntöä. Tutkimusta ei kuitenkaan tule panna vireille, mikäli pyyntöä selvästi tukevat kotimaiset valmistajat vastaavat alle 25 prosenttia kotimaisen tuotannonalan valmistaman vastaavan tuotteen kokonaistuotannosta.

– –”

Asetus (EY) N:o 384/96

6 Nyt esillä olevan asian tosiseikkoihin sovelletaan polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, s. 17; jäljempänä perusasetus). Perusasetus on kumottu ja korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51). Tätä viimeksi mainittua asetusta ei sovelleta nyt esillä olevassa asiassa ratione temporis.

7 Perusasetuksen johdanto-osan ensimmäisessä, toisessa, kolmannessa ja viidennessä perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”(1) [Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annetulla neuvoston] asetuksella (ETY) N:o 2423/88 [(EYVL L 209, s. 1)] neuvosto otti käyttöön yhteisen järjestelyn, joka koskee polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista;

(2) Tämä yhteinen järjestely otettiin käyttöön olemassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja erityisesti sellaisten velvoitteiden mukaisesti, jotka johtuvat tullitariffeja ja kauppaa koskevan [30.10.1947 tehdyn] yleissopimuksen, jäljempänä ’GATT-sopimus’, VI artiklasta, [tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen] VI artiklan täytäntöönpanoa koskevasta sopimuksesta [joka hyväksyttiin yhteisön puolesta vuosien 1973–1979 kauppaneuvotteluista johtuvien monenvälisten sopimusten tekemisestä 10.12.1979 tehdyllä neuvoston päätöksellä 80/271/ETY (EYVL 1980, L 71, s. 1)] (vuoden 1979 polkumyyntikoodi) sekä [samalla päätöksellä

yhteisön nimissä hyväksytyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen] VI, XVI ja XXIII artiklan tulkintaa ja soveltamista koskevasta sopimuksesta (vientituki- ja tasoitustullikoodi);

(3) Vuoden 1994 monenväliset kauppaneuvottelut ovat johtaneet uusiin, GATT-sopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskeviin sopimuksiin, ja tämän vuoksi yhteisön sääntöjä olisi muutettava näiden uusien sopimusten perusteella; – –

– –

(5) Uusi sopimus polkumyyntimenettelystä eli sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä ’vuoden 1994 polkumyyntisopimus’, sisältää uudet ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyyntimarginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen, polkumyyntitullien määrääminen ja kantaminen, polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyyntitutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen; muutosten laajuuden vuoksi ja uusien sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava uusien sopimusten mukaiseksi.”

8 Perusasetuksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Vahingon määritys”, 1 kohdassa säädettiin, että ”tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti”.

9 Saman asetuksen 4 artiklan, jonka otsikko on ”Yhteisön tuotannonalan määritelmä”, 1 kohdassa säädettiin, että ”tässä asetuksessa tarkoitetaan ’yhteisön tuotannonalalla’ samankaltai[sten] tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta”.

10 Perusasetuksen 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Menettelyn aloittaminen”, säädettiin seuraavaa:

”1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

– –

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. – –

3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön

tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

– –”

11 Kyseisen asetuksen 9 artiklassa määritettiin ne edellytykset, joiden täyttyessä tutkimusmenettely päätettiin ottamalla käyttöön polkumyyntitoimenpide tai sitä käyttöön ottamatta. Siinä säädettiin seuraavaa:

”1. Jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jos suojatoimia ei konsultaatioiden jälkeen pidetä tarpeellisina ja jos neuvoa-antavassa komiteassa ei esitetä vastalausetta, tutkimus tai menettely päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen konsultaatioiden tuloksesta ja ehdotuksen tutkimuksen päättämisestä. Menettely katsotaan päättyneeksi, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määräenemmistöllä toisin päättänyt.

– –

4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se tekee neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. – –

– –”

12 Perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

– –

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin. – –

– –”

Asetukset (EY) N:o 1470/2001 ja (EY) N:o 866/2005

13 European Lighting Companies Federationin 4.4.2000 tekemän valituksen perusteella aloitetun tutkimuksen päätteeksi neuvosto antoi 16.7.2001 asetuksen (EY) N:o 1470/2001 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen polkumyyntitullin kantamisesta lopullisesti (EYVL L 195, s. 8).

14 Aloitettuaan kyseisten tullien mahdollista kiertämistä koskevan tutkimuksen neuvosto antoi 6.6.2005 lisäksi asetuksen (EY) N:o 866/2005 tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1470/2001 käyttöön otettujen lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden laajentamisesta koskemaan Vietnamin sosialistisesta tasavallasta, Pakistanin islamilaisesta tasavallasta ja Filippiinien tasavallasta lähetetyn saman tuotteen tuontia (EUVL L 145, s. 1).

15 Asetusta N:o 1470/2001 muutettiin sittemmin 1.9.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1322/2006 (EUVL L 244, s. 1).

Asian tausta ja valituksenalainen tuomio

16 Sen jälkeen kun komissio oli julkaissut ilmoituksen asetuksella N:o 1470/2001 käyttöön otettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä (EYVL 2005, C 254, s. 2), Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated esitti sille tarkastelupyynnön Osram GmbH:n (jäljempänä Osram) nimissä.

17 Komissio lähetti 12.6.2006 kyselylomakkeen neljälle integroitujen elektronisten pienloistelamppujen yhteisön tuottajalle eli GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt:lle (GE Hungary Zrt.) (jäljempänä GE Unkari), Osramille, Philips Puolalle ja SLI Sylvania Lighting Internationalille (jäljempänä Sylvania).

18 GE Unkari ja Osram ilmoittivat puoltavansa tarkastelumenettelyn aloittamista, kun taas Philips Puola ja Philips Alankomaat ilmoittivat vastustavansa sitä. Sylvania ei vastannut kyselylomakkeeseen.

19 Komissio katsoi, että tarkastelumenettelyn aloittamiseksi oli riittävästi näyttöä. Se aloitti näin ollen kyseisen menettelyn ja käynnisti ajanjaksoa 1.7.2005–30.6.2006 koskevan tutkimuksen.

20 GE Unkari ilmoitti 26.11.2006 komissiolle, ettei se enää puoltanut kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamista, kun taas Sylvania ilmoitti 19.12.2006 komissiolle katsovansa, ettei polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ollut yhteisön edun mukaista.

21 Komissio lähetti 10.7.2007 kirjeen, jossa se ilmoitti aikomuksestaan ehdottaa tarkastelun päättämistä. Komissio selitti kirjeessään, että vaikka tarkastelupyyntöä tuki tarkastelua aloitettaessa pääosa yhteisön tuottajista, sitä vastustavien tuottajien yhteenlaskettu tuotanto oli nyt hieman yli 50 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Se päätteli näin ollen, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet oli kumottava ja tarkastelumenettely päätettävä.

22 Philips Puola ja Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated esittivät kirjettä koskevat huomautuksensa 24. ja 25.7.2007.

23 Komissio ilmoitti 31.8.2007 lähettämällään uudella kirjeellä osapuolille, joita asia koski, tulleensa siihen päätelmään, että oli yhteisön edun mukaista jatkaa kyseisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamista yhdellä vuodella.

24 Neuvosto antoi 15.10.2007 riidanalaisen asetuksen.

25 Kantajat vaativat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2007 toimittamassaan kannekirjelmässä kyseisen asetuksen kumoamista.

26 Ne vetosivat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, joista ensimmäiset kaksi koskivat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 11 artiklan 2 kohdan rikkomista.

27 Ne väittivät erityisesti, etteivät Euroopan unionin toimielimet voineet jatkaa polkumyynnin vastaista menettelyä, jos valituksen saama tuki oli vähentynyt, ja ettei neuvosto voinut arvioida yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa ainoastaan Osramia koskevien tietojen perusteella, sillä kyseisen yhtiön tuotannon osuus yhteisön kokonaistuotannosta oli ainoastaan noin 48 prosenttia, joten sen ei voitu katsoa muodostavan ”pääosaa” kokonaistuotannosta.

28 Tarkastellessaan, pitikö perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 11 artiklan 2 kohdan rikkomista koskevat molemmat kanneperusteet hylätä, unionin yleinen tuomioistuin tutki ensiksi, saattoivatko unionin toimielimet jatkaa tarkastelumenettelyä siitä huolimatta, ettei perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainitut 50 prosenttia integroitujen elektronisten pienloistelamppujen valmistajista enää tukenut valitusta.

29 Se aloitti muistuttamalla valituksenalaisen tuomion 75–78 kohdassa, että tarkastelumenettelyn aloittamista olivat alun perin kannattaneet GE Unkari ja Osram, jotka yhdessä edustivat yli 50:tä prosenttia pienloistelamppujen kokonaistuotannosta yhteisössä, kun taas Philips Puola ilmaisi kyseisenä aikana vastustavansa tarkastelupyyntöä ja Sylvania ei ottanut siihen kantaa. Tilanne kuitenkin muuttui joitakin kuukausia tarkastelumenettelyn aloittamisen jälkeen, sillä GE Unkari ja Sylvania ilmoittivat tutkimuksen aikana komissiolle vastustavansa vastedes kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkamista. Tästä seurasi, että tarkastelupyyntöä kannattaneiden yhteisön tuottajien yhteenlaskettu osuus väheni jääden lievästi perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainitun 50 prosentin kynnyksen alapuolelle, vaikka se pysyikin selvästi saman säännöksen mukaisen 25 prosentin kynnyksen yläpuolella. Ainoa kyseistä pyyntöä edelleen tukenut yhteisön tuottaja eli Osram edusti 48:aa prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, kun taas kolme sitä vastustanutta muuta tuottajaa edustivat yhdessä jäljelle jäävää 52:ta prosenttia.

30 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa, että se oli tuomiossa Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62) todennut, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdalla ei asetettu komissiolle minkäänlaista velvoitetta lopettaa vireillä oleva polkumyynnin vastainen menettely, kun valituksen tukitaso alitti yhteisön tuotannolle asetetun 25 prosentin vähimmäiskynnyksen, koska kyseinen artikla ”koskee vain sitä tukiastetta, joka on välttämätön valitukselle, jotta komissio voi aloittaa menettelyn”. Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa, että tuomio Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62) koski saman asetuksen 9 artiklan 1 kohtaa, vaikka tuo tuomio oli annettu asiassa, jossa valitusta ei ollut peruutettu vaan ainoastaan sen saaman tuen väitettiin menettelyn kuluessa vähentyneen. Unionin yleinen tuomioistuin totesi samassa kohdassa, että ”ratkaisu on täysin looginen, koska jos komissio ei mainitun säännöksen perusteella ole velvollinen päättämään menettelyä, kun valitus peruutetaan, sen ei sitä suuremmalla syyllä tarvitse päättää menettelyä pelkästään sen saaman tuen vähenemisen vuoksi”.

31 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa voidaan kyseisen asetuksen 11 artiklan 5 kohdan perusteella soveltaa tarkastelumenettelyyn, mistä se päätteli, että unionin toimielimillä oli oikeus jatkaa tarkastelumenettelyä huolimatta siitä, ettei perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainittua 50 prosentin kynnystä enää saavutettu.

32 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 88 kohdassa, ettei neuvosto ollut perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdasta esittämällään tulkinnalla ottanut itselleen mitään uutta toimivaltaa, koska se ”päätti lisäksi jatkaa kyseisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa vuoden lisäjakson ajan vasta, kun se oli todennut, kuten sen kuuluukin, että polkumyyntiä käytettiin edelleen, että kyseisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti myötävaikuttaisi polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen ja että niiden voimassaolon jatkaminen olisi yhteisön edun mukaista”.

33 Unionin yleinen tuomioistuin päätteli näin ollen, ettei perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa ollut rikottu käsiteltävässä asiassa.

34 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli yhteisön tuotannonalan määritelmää vahingon määrittämisen kannalta katsoen.

35 Unionin yleinen tuomioistuin muistutti ensin valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaan polkumyynnin vastaisen toimenpiteen voimassaoloa voidaan jatkaa kyseisessä säännöksessä säädetyn viiden vuoden määräajan jälkeen vain, jos sen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen, ja että ilmaisulla ”vahinko” on ymmärrettävä tarkoitettavan saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa.

36 Tämän jälkeen se totesi valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa määritellään yhteisön tuotannonalalla tarkoitettavan joko ”samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena” tai ”niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa [kyseisen asetuksen] 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten [samankaltaisten] tuotteiden koko yhteisön tuotannosta” ja että unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, kun ne tekevät valinnan tämän vaihtoehdon kahden osan välillä.

37 Valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti tai implisiittisesti tarkoitetut tilanteet edellyttävät määritelmällisesti, ettei kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädettyä kynnystä enää saavuteta, mistä se päätteli, että ”perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaihtoehdon toisen osan avulla kyseisessä säännöksessä oleva yleinen viittaus saman asetuksen 5 artiklan 4 kohtaan voidaan ilmaisun ’pääosan – – koko yhteisön tuotannosta’ osalta ymmärtää vain viittauksena 25 prosentin kynnykseen 50 prosentin kynnyksen sijaan”. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan ”tällainen ratkaisu on vielä selvempi, kun otetaan huomioon, että vaatimuksella siitä, että yhteisön tuotannonalan on muodostettava pääosa koko yhteisön tuotannosta, pyritään takaamaan, että kyseiseen tuotannonalaan kuuluvien tuottajien yhteenlaskettu tuotanto on riittävän edustava. Viimeksi mainittu ominaisuus liittyy kuitenkin enemmän kyseisten tuottajien osuuteen yhteisön kokonaistuotannosta kuin tuottajien, joita ei perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan perusteella ole sisällytetty yhteisön tuotannonalaan, valitusta tai tarkastelupyyntöä koskevaan kantaan”.

38 Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tästä valituksenalaisen tuomion 96 kohdassa, ettei neuvosto ollut tehnyt oikeudellista virhettä päättäessään sisällyttää yhteisön tuotannonalan määritelmään vahingon arvioinnin yhteydessä ainoastaan Osramin.

Asianosaisten vaatimukset

39 Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja velvoittamaan neuvoston korvaamaan valittajille unionin yleisessä tuomioistuimessa ja tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

40 Neuvosto vaatii valituksen hylkäämistä ja valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta pääasiallisesti hylkäämään valituksen. Toissijaisesti se vaatii unionin tuomioistuinta lausumaan ensimmäisessä oikeusasteessa vireillä olleesta kanteesta ja jättämään sen tutkittavaksi ottamatta tai katsomaan sen perusteettomaksi. Joka tapauksessa se vaatii, että valittajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

42 Osram vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

43 Valittajat esittävät valituksensa tueksi kaksi valitusperustetta, jotka perustuvat yhtäältä perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan, joka liittyy menettelyn lopettamiseen valituksen peruuttamisen nojalla, rikkomiseen ja toisaalta yhteisön tuotannonalan käsitteeseen liittyvien saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan rikkomiseen.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

44 Valittajat moittivat ensimmäisessä valitusperusteessaan unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se oli tulkinnut väärin perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että koska kyseinen säännös sallii sen, että komissio jatkaa tutkintaa alun perin tehdyn valituksen peruuttamisesta huolimatta, näin pitäisi olla sitäkin suuremmalla syyllä silloin, kun yhteisön tuottajien tuki kyseiselle valitukselle vähenee.

45 Valittajat väittävät tällä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin on toiminut väärin, kun se tätä laajentavaa tulkintaa tukeakseen on valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa viitannut tuomioonsa Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62), kun kyseisen tuomion taustalla olleen asian ja nyt esillä olevan asian tosiseikkojen väliset erot otetaan huomioon. Ne lisäävät, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee selvästi, että sitä sovelletaan ainoastaan valituksen peruuttamiseen, mikä on lisäksi vahvistettu unionin toimielinten käytännöllä.

46 Neuvosto väittää Osramin ja komission tukemana, ettei perusasetuksessa ole yhtäkään itse tutkimusta koskevaa erityistä säännöstä, jolla komissio velvoitettaisiin – toisin kuin tutkimuksen aloittamiseen liittyvässä menettelyvaiheessa – päättämään tutkimus, jos valitukselle annettu tuki vähenee. Se toteaa, että tämä ero selittyy sillä, että menettelyn aloittamisvaiheessa valittajien asiavaltuus on tarpeen tarkistaa, mutta tällaista tarvetta ei enää tutkimuksen aikana ole, koska tutkimuksen tavoitteena on kerätä hyödyllisiä tietoja, joiden nojalla voidaan todeta, aiheutetaanko polkumyynnillä vahinkoa yhteisön tuotannonalalle vai ei.

47 Neuvoston mukaan unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut eivät ole ristiriidassa kyseisen asetuksen kanssa, ja ne ovat lisäksi samat kuin sekä tuomiosta Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62) että tuomiosta Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. neuvosto (T-172/09, EU:T:2012:532) ilmenevästä unionin yleisen tuomioistuimen aikaisemmasta oikeuskäytännöstä ilmenevät perustelut, joista neuvoston mukaan ilmenee, että saman asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa asetettujen asiavaltuutta koskevien edellytysten on täytyttävä vain tutkimuksen aloittamishetkellä eikä tutkimuksen aikana.

48 Neuvosto lisää, että jos katsottaisiin käyneen ilmi, että unionin toimielimet, joilla on laaja harkintavalta, kun ne päättävät, onko menettely valituksen peruuttamisen vuoksi päätettävä, ovat aikaisemmassa käytännössään useimmin päättäneet vireillä olleet tutkimukset tällaisten peruuttamisten takia, tästä ei ole mahdollista päätellä, että kyseisten toimielinten olisi pitänyt päättää riidanalaiseen asetukseen päättynyt tutkimus siitä syystä, että yhteisön tuotannonalan tuki mainitulle tutkimukselle oli vähentynyt.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 5 artiklassa säädetään täsmällisesti edellytyksistä, joiden täyttyessä ”yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä” tekemä valitus antaa aiheen polkumyyntitutkimuksen aloittamiseen. Kyseisen artiklan 4 kohdassa säädetään tässä tarkoituksessa, että jotta valitus katsottaisiin yhteisön tuotannonalan tekemäksi, valituksen on täytettävä kaksi sen saaman tuen merkittävyyteen liittyvää kumulatiivista edellytystä. Tukijoiden on ensinnäkin oltava yhteisön tuottajia, ”joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta”. Toisekseen tukijoiden on oltava yhteisön tuottajia, jotka vastaavat vähintään 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

50 On syytä todeta, että perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että komissiolla on tutkimuksen aloittamisen jälkeen mahdollisuus päättää tutkimus, jos valitus peruutetaan, ”paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista”.

51 Kyseisessä asetuksessa ei ole yhtään säännöstä, joka koskisi toimenpiteitä, joihin komission on tutkimuksen aikana ryhdyttävä, jos tuottajien valitukselle tai tarkastelupyynnölle antama tuki vähenee.

52 Koska asianomaiset unionin toimielimet voivat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 5 kohdan nojalla jatkaa tutkimusta, jos valitus tai tarkastelupyyntö peruutetaan, niiden on voitava – kuten unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa toteaa – sitäkin suuremmalla syyllä jatkaa sitä silloin, kun pelkästään valituksen tai tarkastelupyynnön saama tuki vähenee.

53 Näin ollen on syytä katsoa, ettei yhteisön tuottajien valitukselle tai tarkastelupyynnölle antaman tuen vähentyminen ole välttämättä omiaan aiheuttamaan tutkimuksen päättämistä silloinkaan, kun tällainen vähentyminen osoittaisi kyseisen tuen olevan alhaisempi kuin jompikumpi kyseisen asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädetyistä kynnysarvoista.

54 Tällainen tulkinta on tehtävä semminkin, koska – kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 118 kohdassa – yhteisön tuotannonalan edustajien kannat voivat tutkimuksen aikana kääntyä jopa vastakkaisiksi. Tällaiset vaihtelut eivät saa olla este kyseisen tutkimuksen asianmukaiselle kululle.

55 Tästä seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tehnyt oikeudellista virhettä tulkitessaan valituksenalaisen tuomion 85 ja 86 kohdassa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohtaa siten, että kyseisestä säännöksestä ilmenee a fortiori, että unionin toimielimillä oli oikeus jatkaa tarkastelumenettelyä siitä huolimatta, että oli mahdollista, että saman asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa mainittua 50 prosentin kynnystä ei enää saavutettu.

56 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt lausumat, ensimmäinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

57 Valittajat väittävät toisessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut väärin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohtaa, kun tätä luetaan yhdessä saman asetuksen 5 artiklan 4 kohdan kanssa.

58 Tältä osin valittajat väittävät, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa mainittua käsitettä ”yhteisön tuotannonala” määritellessään ja näin ollen arvioidessaan, oliko kyseiselle tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa vai ei, asianmukaisesti soveltanut yhtä saman asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädetyistä, valitukselle myönnettävää tukea koskevista kumulatiivisista perusteista, tässä tapauksessa perustetta, jonka mukaan sellaisen joukon yhteisön tuottajia, jonka yhteinen tuotanto oli yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuotti se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tuki tai vastusti kyseistä pyyntöä, on tuettava valitusta. Valittajat päättelevät tästä, että näin menetellessään unionin yleinen tuomioistuin on sivuuttanut sellaisen perusasetuksen säännöksen, jonka tulkinnasta ei pitäisi olla minkäänlaista epätietoisuutta, ja että se on näin loukannut oikeusvarmuuden periaatetta.

59 Neuvosto, Osram ja komissio väittävät, että valittajat sekoittavat keskenään kaksi toisistaan erillistä käsitettä. Ensimmäinen käsite on asiavaltuus, joka on tarkistettava, kun valitus jätetään, ja ennen tutkimuksen aloittamista. Tällä tarkistuksella pyritään varmistamaan, että valitusta tukee riittävän edustava osa unionin tuotannonalasta, ja näin ollen siinä tarkistetaan, onko perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa säädettyä kahta tuotannon vähimmäiskynnystä noudatettu samanaikaisesti. Toista käsitettä eli yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa on tutkimuksen aikana arvioitava erillään alun perin tehdystä valituksesta, mikä tarkoittaa sitä, että huomioon otetaan vain joko vähimmäiskynnys 25 prosenttia yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta sen määrittämiseksi, vaikuttaako polkumyynti pääosaan yhteisön tuotannonalasta vai ei. Neuvosto, Osram ja komissio päättelevät tästä, ettei unionin yleinen tuomioistuin näin ollen ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on valituksenalaisen tuomion 93 ja 94 kohdassa katsonut, että käsite ”yhteisön tuotannonala” oli käsitettävä ennen tutkimuksen aloittamista eri tavoin kuin tutkimuksen aikana, ja päätellyt tästä, että kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus sen 5 artiklan 4 kohtaan voidaan ”ymmärtää vain viittauksena 25 prosentin kynnykseen 50 prosentin kynnyksen sijaan”.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

60 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksiä ja määräyksiä on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun unionin oikeussääntöjen tarkoituksena on nimenomaan panna täytäntöön unionin tekemä kansainvälinen sopimus (ks. tuomio SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Perusasetuksen ensimmäisestä, toisesta, kolmannesta ja viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, että käsitettä ”yhteisön tuotannonala” on tulkittava vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaisesti.

62 Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa määritellään käsite ”yhteisön tuotannonala” niin, että sillä tarkoitetaan joko ”samankaltai[sten] tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena” tai niitä näistä tuottajista, ”joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta”.

63 Vuoden 1994 polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa käytetään pääasiallisesti samaa vaihtoehtoa määriteltäessä käsitettä ”kotimainen tuotannonala”. Kyseisen vaihtoehdon toisen osan osalta ratkaiseva seikka sekä vuoden 1994 polkumyynnin vastaisessa sopimuksessa että perusasetuksessa on ”pääosa” koko kotimaisesta tuotannosta tai yhteisön tuotannosta.

64 Kyseisestä osasta, jonka tulkinta on toisen valitusperusteen ainoana kohteena, on korostettava, että – toisin kuin vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa – kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa, joka liittyy yhteisön tuotannonalan määritelmään, täsmennetään käsite ”pääosa” samankaltaisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta viittaamalla saman asetuksen 5 artiklan 4 kohtaan.

65 Tämä viittaus on lisäys verrattuna vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa olevaan määritelmään.

66 On todettava, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa olevat 50 prosentin kynnys ja 25 prosentin kynnys liittyvät yhteisön tuottajien eri ryhmiin.

67 Aluksi on todettava, että 50 prosentin kynnyksellä viitataan yksinomaan niiden yhteisön tuottajien suhteelliseen painoarvoon, jotka tukevat valitusta sellaisten yhteisön tuottajien muodostamassa ryhmässä, jotka tukevat ja vastustavat valitusta.

68 Sitä vastoin 25 prosentin kynnyksellä viitataan ”yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotantoon”, ja sillä tarkoitetaan niiden yhteisön tuottajien prosentuaalista osuutta, jotka tässä kokonaistuotannossa tukevat valitusta. Ainoastaan tällä 25 prosentin kynnyksellä on näin ollen merkitystä päätettäessä, muodostavatko kyseiset tuottajat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”pääosan” yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

69 Näin ollen on syytä katsoa, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 4 kohta, kun niitä luetaan yhdessä vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen 4 artiklan 1 kohdan kanssa, voidaan ymmärtää ainoastaan siten, että niissä viitataan 25 prosentin vähimmäiskynnykseen. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa olevalla viittauksella rajoitutaan näin täsmentämään, että jos valitusta tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön samankaltaisen tuotteen yhteenlasketusta tuotannosta, tämän ei missään tapauksessa voida katsoa olevan riittävän edustava osa yhteisön tuotannosta.

70 Tilanteessa, jossa kyseisten yhteisön tuottajien yhteenlaskettu tuotanto ylittää mainitun kynnyksen, polkumyyntitullit voidaan ottaa käyttöön tai pitää voimassa, jos asianomaiset unionin toimielimet pystyvät kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat huomioiden osoittamaan, että polkumyynnin kohteena olevan tuotteen tuonnista aiheutuva vahinko vaikuttaa pääosaan yhteisön samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

71 Neuvosto käytti riidanalaisessa asetuksessa perustana yhden ainoan tuottajan eli Osramin, joka edustaa noin 48 prosenttia yhteisön samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, tietoja arvioidessaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.

72 Tältä osin on syytä todeta, että kyseisen 48 prosentin osuuden yhteisön tuotannosta, joka on erittäin lähellä 50 prosenttia yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, voidaan katsoa selvästi muodostavan pääosan siitä. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa viitataan näet käsitteeseen yhteisön tuotannon ”pääosa” eikä käsitteeseen ”yhteisön tuotannon enemmistö”.

73 Kaikesta edellä lausutusta seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa todennut, että perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus saman asetuksen 5 artiklan 4 kohtaan voidaan ymmärtää vain viittauksena 25 prosentin kynnykseen 50 prosentin kynnyksen sijaan, ja kun se on valituksenalaisen tuomion 96 kohdassa todennut, että neuvosto oli voinut perustellusti katsoa, että Osramin tuotanto, joka oli noin 48 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, muodosti ”epäilemättä pääosan yhteisön tuotannosta”.

74 Näin ollen toistakaan valitusperustetta ei voida hyväksyä.

75 Kaiken edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

76 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

77 Koska neuvosto ja Osram ovat vaatineet, että Philips Puola ja Philips Alankomaat velvoitetaan korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut, ja koska nämä ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

78 Mainitun työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan, jota saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja unionin toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa ollut komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Philips Lighting Poland S.A. ja Philips Lighting BV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston ja Osram GmbH:n oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset